

Ebben a részben a lényegi különbségről van szó a kereszténység és a többi vallás között, mégpedig a küldött személye, aki nem csak próféta, nem csak tanító, vagy mester, hanem közvetlenül a közénk jött Isten, a leghatalmasabb, az abszolút inkarnációja, megtestesülése. Jézus Atyjával való egysége hitünk egyik alapja. De a 82. zsoltárra való hivatkozás egyben azt is sejteti, hogy ránk is, Jézus követőkre is érvényesek e szavak. Aszáf zsoltárának első verse: „Isten (élohim) áll az istenek gyülekezetében”. Az Isten képmására teremtett ember ugyanúgy istenként van jelen e világban, mint Jézus, aki a szőlőtő, mert a szőlővessző ugyanazokat az energiákat, erőket, képességeket kapja, mint a szőlőtő, hiszen belőle táplálkozik. Lehet, hogy az akkor megbotránkoztató szavak, miszerint Jézus egységben van az Atyával, ma is megbotránkoztatóak, ha azt mondom, hogy Jézus követői is egylényegűek, egyek az Atyával...? Pedig Jézus számtalan helyen utal erre a szőlőtő példázaton kívül is. Nem egyenlőek vagy azonosak vagyunk Istennel, hanem az ő ereje, hatalma bennünk is megvan a Szent Szellem vagy Szentlélek által, aki az Isteni erőt Jézusnak is adta. Teremtő vagy pusztító képességünk, gyógyító (ApCsel 3:6) vagy éppen halált hozó hatalmunk (ApCsel 5:5) rajtunk áll!

Isten evilági kiszolgáltatottságát azonban ugyanúgy viseljük, mint Jézus, akit a keresztre vittek. Ahogyan őt elítélte a világ, minket is el fog, ha őt követjük. Ahogyan rajta megbotránkoztak, úgy nekünk is el kell viselnünk a berögzült vallásosság, a keményre fagyott előítéletek, és az akkor Isten, de most már Jézus nevében hatalmon lévő általi üldözéseket. A lényeg nem változott, csak a körülmény. A világ és a világi hatalmakkal összefonódott egyházi hatalmak ugyanúgy azon vannak most is, mint akkor, hogy elfogják, kiiktassák azokat, akik egyek az Atyával, és Krisztussal. De Jézus szavaival élve „higgyetek a tetteknek, hogy felismerhessétek, és tudhassátok, hogy bennem az Atya van, és én az Atyában”. Más szóval: ha az Atya akaratát tesszük, és erőszakmentesen, szeretettel és mások szolgálatában használjuk isteni erőnket, akkor valóban a bennünk lévő Isten fog megnyilvánulni. A transzcendens felé nyitott szellemi énkünk uralkodjon, és vezesse az egót, az elmét, ne fordítva. Más szavakkal, az Atya akaratát legyen nyilvánvaló a tetteinkben. Az Atya akaratát pedig legtisztábban Jézus és az ő tanítása, élete mutatja meg.

Dombi János, Székesfehérvár